

Jacob Glatstein

Civil War

You will not dominate me, My brother Cain.

In every generation I'll renew the struggle with you

Until the unhappy jungle becomes civilized some day. My death prevails over you and your evil.

You've desecrated our budding brotherhood.

Our mother cries over our empty beds, For you've gone out to the field of battle
To contest against your own flesh and blood. Which is brighter, darkness or light?

Which has more substance, good or evil? When I shall be a thousand times dead You
will still be more dead than I. Daylight will erase you,

And we, alive, will erect monuments covered with flowers.

My sacrifice assails your nostrils.

It's evening and the eve of life and joy. Hear them sing in battle near our homes;

There sings the joy of death that has a tomorrow. But today, brother Cain,

The night and the small piece of land belong to no one. Listen to the honest heartbeat of
a country.

The night is filled with the lightning of flashing guns.

Bombs plant seedlings in the ruins

That don't sprout green

But grow in frightened redness. Children are silent,

And when children are silent The silence is awful.

Text J. Glatstein

From the book:

I Keep Recalling

Războiul civil

Nu mă vei domina, fratele meu Cain.

În fiecare generație voi reînnoi lupta cu tine

Până când jungla nefericită va deveni într-o zi civilizată.

Moartea mea învinge pe tine și răul tău.

Ai profanat frăția noastră în devenire.

Mama noastră plânge peste paturile noastre goale,

Căci tu ai plecat pe câmpul de luptă

Pentru a lupta împotriva propriului tău sânge.

Ce este mai luminos, întunericul sau lumina?

Care are mai multă substanță, binele sau răul? Când voi fi de o mie de ori mort, tu vei fi mai mort decât mine. Lumina zilei te va șterge,

Iar noi, cei vii, vom ridica monumente acoperite cu flori.

Sacrificiul meu ne asaltează nărilor.

E seară și ajun de viață și bucurie.

Auziți-i cum cântă în luptă lângă casele noastre;

Acolo cântă bucuria morții care are un mâine. Dar astăzi, frate Cain,

Noaptea și bucățița de pământ nu sunt ale nimănui. Ascultă bătăile cinstite ale inimii unei țări.

Noaptea e plină de fulgerele tunurilor care clipeșc. Bombele plantează răsaduri în ruine

Care nu încolțesc verde

Ci cresc într-o roșeață înfricoșată. Copiii sunt tăcuți,

Și când copiii tac, tăcerea e îngrozitoare.

Ghetto Song

Cântecul meu se topește în oasele tale mici
Ca zăpada proaspăt căzută.
În ochii tăi înstelați
O bucurie străveche se trezește.
Râzi un pic, copilul meu,
Cântă un pic, tristețea mea...
Șapte sori răsar
Peste un zid antic.

Sabatul, profanat, plânge.
Din vârful copacilor.
Pe toate aleile întunecate
Stau cerșetori morți.

Stai liniștit, copilul meu,
Dormi, micuțul meu.
Pe farfuria ta goală
Un pește de aur dansează.

Stelele călătorului
Luminează drumul tatălui tău.
Luna este comoara lui
În vânătoarea lui nocturnă.
Dormi un pic, copilul meu,
Îți sărut ochii.
Peste ruine plângând
Un mic porumbel a zburat.
Căci tu însuși ești porumbelul,
Mâinile tale mici sunt aripi albe.
Mama ta nu se va îndepărta
De la leagănul tău flămând.
Taci, copilul meu,
Stai liniștit, copil îndurerat.
Mâinile blânde ale tatălui tău
Îți deschid poarta.

Ghetto Song

My song melts in your little bones
Like newly fallen snow.
In your starry eyes
An ancient joy awakens.
Laugh a bit, my child,
Sing a bit, my sorrowful one—
Seven suns are rising
Over an ancient wall.

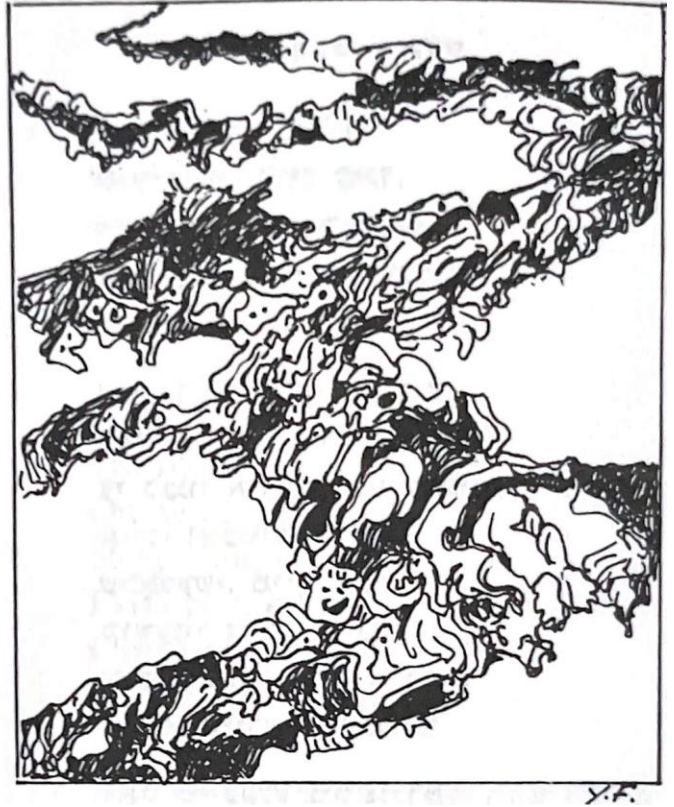
The Sabbath, desecrated, weeps
From the treetops.
In all the dark alleys
Dead beggars are sitting.

Be still, my child,
Sleep, my little one.
On your empty plate
A golden fish is dancing.

Wayfarer's stars
Light your father's way.
The moon is his treasure
On his nightly hunt.
Sleep a bit, my child,
I kiss your eyes.
Over wailing ruins
A little dove has flown.
For you yourself are the little dove,
Your tiny hands are white wings.
Your mother will not turn away
From your hungry cradle.
Shush, my child,
Be still, my sorrowful one.
Your father's kind hands
Are opening the gate.

JACOB GLATSTEIN

Milioane de morți

Dacă cineva ara și semăna în pământ de morminte
va da grâne întunecate,
Dar grâul și secara vor avea întotdeauna gustul a milioane
de morți.

Peste pământul plin de rușine
Noi primăveri vor înflori într-o zi, Și soarele și cerul,
lacurile și pădurile
Se vor desfrâna radioase.

Dă-i unei păsări un copac
Și ea va cânta nebunește spre cer.

Dar tu - ia o carte de evidență și notează Toată tragedia
legendară.

Scrie în liniște, cu cuvinte liniștite:

Iată ce i-a făcut omul cu sânge rece omului; Iată ce ne-a adus

anul 5703*,
Când ziua lor criminală
A devenit noaptea nopților noastre.

* 1943

Și ține minte - nu avem cuvinte
Pentru acea tragedie.
Cum poți găsi cuvinte
Pentru a ne consola,
Un popor înrădăcinat în necazuri
Și legănat în tristețe.
Scrieți-o sec, cu grijă, cu tristețe:
Aici au murit.

Dar sfințiți fiecare victimă
Și nu te mângâia cu gândul Că poporul nostru va supraviețui.
Nu! Pentru totdeauna poporul nostru viu
Va fi mort cu milioane de morți.
Și poate că vom fi blestemați dacă le vom dizolva durerea.
În persistența bucuriei noastre luminoase.
Nu profanați și nu întristați memoria nici măcar a celei mai mici
ființe umane.
Cerule nostru glorios va fi veșnic înstelat Cu coroane de moarte.
Bineînțeles că vom ara și vom semăna, Vom planta și vom
construi;
Bineînțeles că vom număra zilele și anii.
Dar să fim blestemați dacă vom lăsa să ne scape din memorie
Chiar și un singur martir.
Scrieți-o: Nu că ei au murit pentru noi, Ci că noi suntem
condamnați să trăim pentru ei, Pentru ca moartea lor să curgă în
vene noastre,
Pentru ca noi să îngrozim lumea .

Fum

Prin hornul crematoriului, un evreu se îndreaptă spre eternitate.

Și de îndată ce fumul său dispare, soția și copilul său se ridică și ei în sus.

Și sus, în cerul palid, fantomele sfinte se agită și se tânguiesc.

O, Doamne, sus acolo, unde răsună gloria Ta,
Nici măcar acolo nu putem fi găsiți.

*Text Jacob Gladstein
Din cartea: Îmi tot amintesc
Traducere Adrian G
Images - NightCafe AI*

Via Max Tzinman

EDITURA SAGA 2823

